

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Nuo liepos mėnesio Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai vėl bus rengiami gyvai! **Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17 val., šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje** – Valandų liturgijos vakarinė, šlovinimas ir spontaniški maldavimai, agapė. Atgailos vakarai, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą, organizuojami nuo 2020 m. rugpjūčio mėnesio. Dėl pandemijos lapkričio – birželio mėnesiais vakarai vyko nuotoliniu būdu. Džiaugiamės, kad galime vėl visus pakviesti maldai ir brolystei! Dalyvaujančių brolių ir sesių prašome laikytis visų SAM rekomendacijų. Negalinčius atvykti į Kretingą, kviečiame taip pat melstis kartu. Iš anksto (vėliausiai prieš parą) užsiregistravusiems atsiųsime Zoom nuorodą, kuria galėsite prisijungti prie tiesioginės vaizdo transliacijos. [Registruokis čia!](#)

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Telšių regiono taryba tradiciškai kviečia pasauliečius pranciškonus susitikti pirmąjį Didžiųjų Žemaičių Kalvarijos atlaidų šeštadienį. Liepos 3 d., 10 val., šv. Mišios bazilikoje, po jų – Kryžiaus kelio kalnai ir agapė. Laukiame brolių ir sesių taip pat ir iš kitų vyskupijų su dideliu pasiilgimu ir noru pasimatyti! Telefonas pasiteirauti: 8 687 51325.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Melskimės, kad kilus socialiniams, ekonominiams ar politiniams nesutarimams drąsiai ir su įkarščiu puoselėtume dialogą bei draugystę.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už Indijos, Belgijos, Portugalijos, Hondūro ir Mauricijaus pranciškoniškojo jaunimo brolijas. „Tėve mūsų.“

Už Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino X Nacionalinę kapitulą ir VII Nacionalinę rinkimų kapitulą, kuri numatyta 2021 m. rugsėjo 17-19 d. Kryžių kalne. „Dvasia, Viešpatie, atei.“

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas / Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017
ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; FB: @ofs.lt / @reginafamiliaefranciscanae / @OFSYouFraCongress2018

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė ir CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; o_virgute_yra@yahoo.com)

Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Jovilė Teresa Ramonaitė OFS (8 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė sekretorė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė Natalija Verbickienė OFS (8 683 51789; natalija.verbickiene@gmail.com)

Nacionalinė broliška vadovė Ilona Keruckienė OFS (8 601 87818; ilonakeruckiene@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė Karolina Sutkutė (8 690 39722; sutkute.karolina@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Andrius Dobrovolskas OFM (8 698 44769; brandrius@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono - Roma Rasachackienė OFS (8 614 26887; romras@gmail.com)

Kauno regiono - Marijona Sinkevičienė OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Telšių regiono - Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Šiaulių-Panevėžio regiono - Gražina Stravinskaitė OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Vilkaviškio regiono - Rolandas Rudzevičius OFS (8 633 83213; rudzevicius@gmail.com)

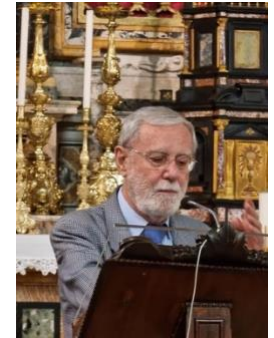
Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 92 (2021 m. liepa)

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: Kaip šiandieniniame kontekste gyventi *Memoriale Propositi* vertybėmis

800 metų Memoriale Propositi (1221-2021) jubiliejaus proga pristatome Attilio Galimberti OFS pranešimą, skaitytą gegužės 22 d. Romoje. Attilio yra CIOFS Prezidiumo narys, įžadus davė 1982 metais, su žmona Rosa gyvena Milane.

OFS, kaip bažnytinis (nors ir pasaulietinis) Ordinas, turi Regulą, kuri moko narius gyventi krikščioniškomis vertybėmis pranciškoniškojo dvasingumo šviesoje, tokiu būdu šiandieniniame pasaulyje vykdant Vatikano II Susirinkimo įvardintą misiją. Norėdami suprasti, kaip šiandien gyventi *Memoriale Propositi* vertybėmis, pirmiausia turime iširti – kokios tos vertybės, ir kaip jos atsispindi dabartinėje mūsų Reguloje, pagal kurią OFS nariai pilnavertiškai gyvena (ar bent jau stengiasi gyventi). *Memoriale Propositi* turi tuos pačius tikslus kaip 1978 m. Regula, ir yra skirta savo laikmečio žmonėms. Galbūt sakysite, kad tai mūsų laikams nebegalioja. Tačiau vertybės visapusiškai svarbios – jos kuria pagrindą, ant kurio statome savo gyvenimą. Ieškant panašumo ar bendrų šaknų, nuostabu atrasti, kaip pasikeitė būdai, kuriais šios vertybės įgyvendinamos.

Memoriale Propositi prakalboje sakoma, kad tai yra programa atgailos broliams ir seserims, gyvenantiems savo namuose. Tai gražiai dera su šiandieninės Regulos 2 str., kuriame teigiama, kad *Dvasios raginami broliai ir seserys siekia tobulos meilės (Memoriale Propositi* tai vadina atgaila) pagal savo, kaip pasauliečių, padėtį. Šiuolaikinis paviršutiniškas skaitytojas susiduria su faktu, kad užuot buvusi dvasinio gyvenimo projektu *Memoriale Propositi* virsta taisyklių virtinė, atrodančia kaip sunkus teisinis dokumentas, tikrai nepatrauklus XXI a. skaitytojui. Čia detalai išvardijamos įvairios taisyklės ir normos – dėl aprangos stiliaus, pasninko ir abstinencijos laikotarpių laikymosi, maldos tvarkos, išpažinties, gyvenimo „laikinoje tikrovėje“, brolijos gyvenimo būdo ir pan. Greičiausiai tam įtaką padarė viduramžių Europos gyvenimą įrėmusi monastinė tradicija. Vienuoliniame gyvenime visas dėmesys buvo skiriamas dienotvarkės ritmui ir regulai, asketinėms praktikoms ir liturgijai, tad šie „mokytojai“ tapo pavyzdžiu ir įkvėpimu taip pat ir atgailos broliams ir seserims, kaip savo laikmečio vaikams.

Šiuos klausimus paliksiu istorijos ekspertams, o pats sugrįšiu prie man patikėtos temos – atskleisti *Memoriale Propositi* vertybes, kad suprastume, kaip šiandien jomis galime gyventi arba galbūt jau gyvename. Nesuklysiu *Memoriale Propositi* pavadindamas ne tik pasislėpusiu, bet gerai paslėptu lobiu. Esu tikras, kad šio lobbio paieškose vietoj žemėlapiu turime naudoti mūsų dabartinę Regulą.

Kasdienis gyvenimas

Mūsų „žemėlapio“ 11 str. sako: *tad pasauliečiai pranciškoni tėsiekia teisingo santykio su laikinosiomis gėrybėmis – prie jų neprisirišti ir jas deramai naudoti – supaprastindami savo materialinius poreikius.* Man atrodo, kad tai puikiai apibendrina visus *Memoriale Propositi* nurodymus dėl aprangos: vyrai turi rengtis paprastu nedažytu audiniu, viršutiniai drabužiai turi būti užsegti ir neatviri, seserų viršutiniai rūbai ir tunika turi būti pasiūti iš tokios pat kainos paprastos kokybės audinio. Abiem atvejais siekiama to paties tikslo, kad pasauliečiai pranciškoni gyventų teisingame santykiyje su žemiškosiomis gėrybėmis. Tiesiog žodžiais „tėsiekia santykio“ mes pradėdame nuo esmės, kad pasiektume formą, o mūsų broliai ir seserys prieš 800 metų pradėjo nuo formos, kad pasiektų esmę. Be abejonės, šiandieninė Regula reikalauja nepaprastos brandos ir nuolatinio pasitikrinimo. Žvelgiant iš mūsų taško, šis būdas tikrai patrauklesnis. Tačiau jis daug sunkesnis dėl patogumo, kuriuo esame linkę pateisinti savo trūkumus.

Kodėl pasiūliau trumpai apmąstyti aprangos būdo klausimą? Pranciškaus duota gyvenimo forma buvo įkurta atgailotojų judėjimo pagrindu. Šiai formai buvo būdingas viešas narių išipareigojimas ir „abitas“, kuris priėmusiuosius naują gyvenimo būdą iškart išskirdavo iš visų kitų. Galbūt dėl šios priežasties aprangos klausimas buvo ypač akcentuojamas.

Pasninkas ir abstinencija

Šią temą *Memoriale Propositi* 6-11 str. aprašo labai detalai. Dabartinė Regula apie tai kalba 7 str., o vėliau primena Generalinėse Konstitucijose (13.3 str.). Šiuo klausimu skirtumai su šiandienos pasauliu yra labai reikšmingi. Konstitucijose minima, kad *tradicinės pasauliečių pranciškonų atgailos praktikos, kaip pasninkas ir susilaikymas, turi būti žinomos, priimtose ir jų turi būti laikomasi pagal bendruosius Bažnyčios nurodymus.* Žinoma, visos *Memoriale Propositi* detalės atspindi tai, ką tuo metu nurodė Bažnyčia. Kadangi atgailotojai buvo tapatinami su vienuoliais (nors ir gyvenančiais savo namuose), jiems skirti reikalavimai buvo daug griežtesni. Tačiau nors forma gali keistis, esmė išlieka ta pati – gyventi nuolatinio atsivertimo dvasia.

Malda

Memoriale Propositi detalai aprašytos asmeninės maldos formos turėjo užpildyti atgailotojų dieną. Mūsų Regulos 8 str. pataiko į šios temos esmę: *malda ir kontempliacija tebūna jų buvimo ir veikimo siela.* Tai yra „dirva“ darbui, o tam, kad ji būtų „derlinga“, pridėdama: *tedalyvauja sakramentiniame Bažnyčios gyvenime, ypač Eucharistijoje, ir tesijungia į liturginę maldą pagal vieną iš Bažnyčios siūlomų formų, vis iš naujo išgyvendami Kristaus gyvenimo slėpinius.* Mums kalbama apie tuos pačius dalykus, tik atsižvelgiant į mūsų laikus ir kultūrą – juk mus skiria net 800 metų!

Sakramentai ir kiti dalykai

Manau, kad akivaizdžiausi pokyčiai yra kalbant apie išpažintį ir komuniją. Nuo išpažinties triskart per metus ir komunijos per Kalėdas, Velykas ir Sekmines, šiandien įvykęs radikalus pokytis. Tiesa, mūsų laikais jau kalbama apie išpažinties sakramento krizę, tačiau šiai temai reikia gilių asmeninių ir broliškų apmąstymų.

Memoriale Propositi konstatuoja: prieš nieką nepakelk ginklo ir jo nesinešio. Norint įgyvendinti šią vertybę, reikėjo didelių dvasinių ir valios pastangų, nes tais laikais su savimi nešiotis ginklus buvo normalu. Mūsų gyvenimo forma nėra tokia

konkreči šiuo klausimu, nors įvairiuose Regulos straipsniuose (11-13, 15 str.) kalbama apie smurtui priešingą pavyzdį. Renkantis šį kelią šiandien, taip pat reikia didelės valios ir dvasios jėgos. Generalinių Konstitucijų 23.2 str. ginklų atsisakymas išverčiamas į šiuolaikinę kalbą: *tegerbia dėl sąžinės prieštaravimų atsisakančių tarnauti kariuomenėje pasirinkimą.*

Šv. Mišios ir susirinkimai kiekvieną mėnesį

Žingsnis po žingsnio šiuose straipsniuose atrandame tai, ko iš mūsų prašoma ir šiais laikais. Kas mėnesį vykstančios šv. Mišios ir brolijos susirinkimai yra vertybės, kurių laikomės ir šiandien. Dėl Covid pandemijos atšaukti susirinkimai smarkiai paveikė mūsų brolių gyvenimą. Vaizdo konferencijos ar nuotoliniai ugdymo seminarai neturi to paties poveikio, nors jie ir padėjo mums neprarasti ryšio.

Memoriale Propositi gražiai rašo apie nario įnašą ir pateikia praktinių pavyzdžių dėl jo panaudojimo. Tai opus klausimas, todėl šią vertybę turėtume gerai išnagrinėti ir giliai apmąstyti. Tai sukelia minčių apmąstymams, kurias pirmiausia adresuoju sau pačiam. Supratau, kad *Memoriale Propositi* nėra tiesiog rankraštis, kurį, pasibaigus jubiliejui, reikėtų vėl užversti, padėti į lentyną ir pamiršti iki kito šimtmečio. Tai gyvas dokumentas, kuris mums (man) vis dar naudingas. Jame pateikiamos gairės, kurios padeda konkrečiai įgyvendinti Regulos vertybes. Juk tai buvo vadovas ir įkvėpimas daugeliui mūsų brolių ir seserų!

Šiandien nustebina tai, kad tuomet dvasinio asistento vaidmuo buvo dar gana neapibrėžtas: *jei tuo metu priimtina, tegul turi vienuolių, kurie žino Dievo žodžius, kad juos paragintų ir sustiprintų.*

Ligonių lankymas, mirusiųjų palaidojimas

Šiais klausimais *Memoriale Propositi* taip pat kalba labai tiksliai ir detalai. Gailėstingumo darbų kūnui vertybė ir šiandien gyvuoja mūsų brolijose. Regulos 19 str. antroji dalis mus ragina tai daryti, nes esame *įskiepyti į Kristaus Prisikėlimą.*

Nuo 25 str. iki dokumento galo *Memoriale Propositi* diskutuoja apie taiką brolijos viduje, ginčus su civiline valdžia. Šių dalykų neberandame dabartinės mūsų Regulos straipsniuose. Taip pat aptariamas brolijos gyvenimas ir pareigos, su kuriais daug panašumų atrandame mūsų Regulos trečiojoje dalyje.

Memoriale Propositi neįtraukia temos apie santykius su kitomis atgailotojų judėjimo ar savo laikmečio pranciškoniškoms grupėms. Šiuolaikiniams pasauliečiams tai atrodytų kaip trūkumas, nes dabartinė Regula 3 pirmuosiuose straipsniuose apibrėžia OFS teises Bažnyčioje ir Pranciškoniškoje šeimoje.

Dar vienas dalykas, kurio pasigendame *Memoriale Propositi* (greičiausiai todėl, kad mes savo pašaukimu gyvename po fundamentalaus Vatikano II Susirinkimo įvykio) – nėra tiesioginių nuorodų į Evangeliją. Tuo tarpu dabartinės Regulos 4 str. gana vienareikšmiškai teigia: *Regula ir gyvenimas yra laikytis Evangelijos.* Kad ir kaip būtų, šis kvietimas buvo aiškus mūsų broliams ir seserims prieš 800 metų.

Baigdamas noriu dar kartą paraginti – nepamirškime šio lobio, kai pasibaigus jubiliejiniams *Memoriale Propositi* metai. Konkrečiai jį naudokime ir toliau ženkime mūsų Ordino keliu. Kodėl nepasinaudojus kai kuriais nurodymais tam, kad galėtume pilnai įgyvendinti tą gyvenimo būdą, kuris yra mūsų *dvasinis abitas*? Tikiu, kad bent jau aš asmeniškai vadovausiuosi šiuo patarimu, kurį jums pats siūlau.